

طلاق

در

اسلام

۳۶۵ این کار نفرت انگیز‌گاهی ضرورت پیدامی کند و یک امر حیاتی می‌شود.

«هیچ امری نزد خداوند محظوظ‌تر از این نیست که خانواده‌ای با ازدواج برپا و استوار گردد و هیچ چیزی مبغوض تراز این نیست که خانواده‌ای در اسلام با طلاق وجود ای برهم خورده منحل گردد». کسانی که بادیبات عرب آشنازی داشته باشند بخوبی می‌توانند از این حدیث باهیت ازدواج و تشکیل خانواده و مبغوض بودن طلاق بی بیرنده ذیراً کلمه نفی (ما) و قرار گرفتن نکره در سیاق نفی واستعمال «أَحَبْ» و «أَبْغَضْ» بصورت افضل التفضیل نمودار اعیانی است که قانونگذار اسلام به تشکیل خانواده و استحکام

همان اندازه که پیمانه‌نشوئی و تشکیل خانواده در قوانین اسلام مورد تأکید قرار گرفته و بواسطه گوناگونی مسلمانان را تشویق نموده است، بهمان اندازه انحلال آنرا امری ناپسند و مبغوض دانسته، و جز در موارد ضروری آنرا نیکو نمی‌داند.

امام صادق (ع) از رسول اکرم (ص) چنین نقل می‌کند که فرمود: **مَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ بَيْتٍ يُعْمَرُ بِالنِّسَاجِ وَمَا مِنْ شَيْءٍ أَبْغَضَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ بَيْتٍ يُخْرَبُ فِي الْإِسْلَامِ بِالنَّفِرِ قَةٌ يَعْنِي الطَّلاقِ** (۱)

امام صادق (ع) فرمود: «مَاهِنْ هَيْ مِمَّا حَلَّهُ
اللَّهُ أَبْغَضَ إِلَيْهِ مِنَ الطَّلاقِ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
يُبَغْضُ الْمُطْلَاقُ الدُّوَاقُ» (۱) : «میچ چیز دد
میان حلالها مبغوض تر از طلاق نزد خداوند نیست،
خدای تعالی هر شخص طلاق دهنده از روی افتها
و هوس‌های زودگذر را مبغوض می‌دارد» چنانکه
روایت دیگری، روایت بالا را توضیح داده مورد
مبغوض بودن طلاق را بصراحت تعیین می‌نماید:

امام باقر (ع) فرمود: روزی رسول خدا یاری دی
در راه مصادف شد و از او سؤال کرد با همسر خود
چه کردی؟ پاسخ داد: ای رسول خدا اور اطلاق دادم
حضرت پرسید آیا بدون اینکه سوء اخلاق داشته
باشد طلاق دادی؟ در جواب گفت: آی بدون اینکه
اخلاق ناپسندی داشته باشد او را اطلاق دادم. حضرت
وقت دیگری با اوی برخورد کرد از او پرسید: ذن
(ذم) خود راچه کردی؟ در جواب گفت او را طلاق
دادم بدون اینکه در طلاق دادن او هندی داشته باشم
پس آنحضرت فرمود: «خداوند مبغوض می‌دارد و
لعن می‌کند هر مرد بازن طلاق دهنده و طلاق گیر نده
ای برآکه از روی اشتها و هوس بانکاری بادرت نماید».

بهین دلیل در روایت دیگری نیز وارد است
که: «كَنْ وَ جُوَا وَ لَا تُطْلِقُو أَقَانَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ
الدُّوَاقَيْنَ وَ الدُّوَاقَاتِ»: «ازدواج کبد و آنرا
منحل نسازید زیرا خداوند مرد و زن طلاق دهنده
و طلاق گیر نه اشتهاي و هوسی را دوست ندارد».

* * *

و عدم انحلال آن، می‌دهد.

آری اسلام جدا می‌خواهد که جوانان (دختر و پسر) تشکیل خانواده دهند و از ثمرات و نتایج مهم آن که حفظ نسل و اشاعر مشروع غرام‌زدنی و تربیت فرزندان لایق و برومند و تحويل آن به جامعه می‌باشد بهره‌مند گردند ولذا شرائط بسیار سهلی برای تحقق آن پیشنهاد نموده و هرگونه مانع غیر منطقی را از پیش‌بای افراد برداشت و بر طبق سنت و تقاضای طبیعت گام برداشته است.

و نیز جدا خواستار است که قبل از ازدواج تمام خصوصیات همسر آینده خود را مطلع نموده و آگاهانه و از روی بصیرت کامل شریک زندگی خود را انتخاب و هر نوع دقت در انتخاب همسر را قبل از ازدواج انجام دهند، ولی بعد از انتخاب و تشکیل خانواده دیگر مجاز نمی‌داند بهره‌هایی و بهره‌جزئی اختلاف و بخوبی مگر در مقام انحلال آن برآیند و از این روا اسلام شرائط سخت و مشکلی در انحلال آن قائل شده است که مبادا طلاق جزو کارهای هوس‌آلوه ذن و شوهر قرار بگیرد و با بهانه کوچکی خانواده را منحل کرده دنبال امیال خود بروند و چند روزی نیز با دیگران، خوش باشند و هشتن بورزنده و باز از آنها نیز سیر شده برهم زند و همینطور... بلکه از روایات نهی طلاق و دقت در آنها چنین استنباط می‌شود که منع‌بیت طلاق در چنین مواردی است و گرنه اصل طلاق در موارد لزوم چنانکه خواهیم گفت، منع نیست بلکه گاهی ضرورت دارد.

نایسته بوده باشد اثر طرز تریت‌های خانوادگی و یاد را
اثر سمعت مبانی دینی بین آن دو ناسازگاری‌های روحی
و تضاد در مقاصد یکی از طرفین پیش آبد که انس
و محبت و صحبیت از میان آنها بکلی رخت بر بند
و امکان ادامه زندگی بین آنها باقی نماند در این
حال چه باید کرد؟ آیا صحیح است که بگوییم با وجود
این تضاد روحی و اخلاقی بین آنها طلاق باید
تشريع گردد؟ مسلماً نه؛ زیرا طلاق در این صورت
یک ضرورت اجتناب نایبر من باشد و از این‌روی بینم
در دنیا مسیحیت‌علی رغم فشار ارباب کلیسا تنواستند
در مقابل ضرورت تشريع قانون طلاق تاب مقاومت
بیاورند و ناچار شدند در منوعیت آن تجدیدنظر
بعمل آورند.

قرآن‌کریم یک عده از اسباب ضروری طلاق،
علی سوره‌های مختلف، بمناسبت‌هایی اشاره می‌کند
ولکن آنها در حوادث معنی محدود نمی‌سازد زیرا
اسباب طلاق نسبت با فراد بر حسب انگار و
خصوصیات روحی آنان متفاوت و گوناگونی باشد
و از این‌رویک قانون کلی همه جانبه‌ای برای مسلمان‌ها
از ائمه می‌دهد که برای همه کس با جمیع حالات و
افکار و در تمام زمانها و مکانها قابل تطبیق باشد.

قرآن‌مجید قانون طلاق را در صورت «شقاق»
(ناسازگاری شدید) بین زن و شوهر تشريع می‌کند
در صورت «دوام شقاق» که با آن زندگی زناشویی
بر اجل بسیار حساس منفجر کننده‌ای رسیده باشد
که امکان ادامه آن را بسیار سخت و مشکل می‌نماید.
خداآورند در قرآن‌کریم در سوره نساء آیه ۲۵

فلسفه قانون طلاق در مواد ضروری:
در جایات زناشویی مواردی پیش می‌آید که طلاق
ضرورت پیدامی کند و چنانچه زن یا مردی مبارزت
طلاق نکند چه با مشکلات طاقت فرسا و جنایتها
و انتخارها و ناراحتیهای روانی و نگرانیهای قدید
پدید می‌آید که نه تنها زندگی زناشویی را تلخ و
ناگوار می‌سازد بلکه فاجعه‌های بزرگی در جامعه
بوجود می‌آورد و نظم آنرا بر هم می‌زند و بهترین سند
آن مطالعه زندگی خانوادگی و اجتماع مصالکی است
که طلاق در آنجاهای متوجه می‌باشد و ما قسمی از
آنها را در شمارهای سابق بازگو نمودیم.
علاوه بر اینها مصالحی جند تشريع قانون طلاق
را برای هر یک از زن و مرد ایجاب می‌کند:

۱- از جمله اینکه زن ممکن است در اثر بیماری
عفیم و تازا باشد و مردم طبق فطرت خواستار فرزند است
و نمی‌خواهد نسل خود را مقطوع بیند و چه با
قدرت انتخاب همسر دوم را نیز نداشته باشد، در
چنین موردی چه باید کرد؟ آیا صحیح است که
مرد را اجبار کنیم بندای فطرت در مورد داشتن فرزند
پاسخ ندهد؟

در این صورت گرچه در نظر پاره‌ای از فقهاء
نازامی از ناحیه هر یک از مرد و زن، از اسباب فسخ
نکاح شرعاً محسوب نمی‌گردد ولیکن چه بسا موجب
اختلاف و مشاجره گشته، زندگی زناشویی را دچار
تلخی و ناگواری ساخته، موجبات طلاق بین زن و
شوهر را فراهم آورد.

۲- گاهی ممکن است بین زن و شوهر در اثر اخلاق

یگدیگر تزدیک ساخت و از هدلت تنفر و از جبار طرفین کاست و نگذاشت باسانی خانوادهها منعک گردد برای تأمین این هدف قبل از طلاق، «حکمی» (داوری) از خانواده مرد و همچنین از خانواده زن تعیین نمود و با آن هاشمکل مهم ناسازگاری خانوادگی را مطرح ساخت تا شاید راه حلی برای جلوگیری از انحلال و جدائی پیدا شود و چنانچه حکمها، نتوانند راه حل عملی برای جلوگیری از طلاق پیدا، آنوقت است که می توان (در صورت جمع بودن شرایط طلاق که خواهیم گفت) طریق طلاق را انتخاب نمود.

بقیه دارد

در این مورد می فرماید: «وَإِنْ خُتَمَ شَفَاقٌ يَنْهَا فَإِنَّهُ شَفَاقٌ مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا بِوْرَقِ اللَّهِ بِنَهَمًا» یعنی اگر ترسیدید از پدید آمدن حالت شفاق بین آنها (زن و شوهر)، تعیین کنید داوری از فامیل شوهر و داوری دیگر از واستگان زن اگر قصد و نظرشان اصلاح باشد خداوند (در این صورت چه بسا) سازگاری بین آندوفراهم آورد و آندورا یکدیگر تزدیک گرداند (و خانواده از انحلال نجات یابد).

نذکر این نکته لازمت که بمجرد پدید آمدن شفاق بین آندو، رشته زناشوئی از هم گیخته نمی شود بلکه با در این هنگام ایندا سعی نمود حتی امکان اصلاحی بین آندو پدید آید و آنها را

نمايندگان محترم دقيقاً توجه كنند

- ۱- از نمايندگان محترم تقاضا می شود در سال جديده از نظر همکاري يشتر با دفتر مجله، حتی الامکان از فروش تك شماره خودداری فرمایند، تانظم تبراز مجله بهم نخورد.
- ۲- مجلدرا به تعداد مصرف در خواست فرمائید که مجله مرجوی نداشته باشيد زира مجلاتی که ارسال می شود فروش رفته تلقی می گردد و شماره های بعدی بهمان نسبت و روی همان تبراز چاپ می شود و برگشت مجله بزیان مجله تمام می شود.
- ۳- تعدادی پاکت محتوى مجله مربوط به مشترکین شهرستانها، بدفتر مرکزی مجله در قم و سبهه چون فاقد آدرس فرستنده بوده اند، لذا از نمايندگان محترم تقاضا می شود موقع ارسال مجله آدرس كامل خود را بنویست تا موقع برگشت، به خود شما عوتداده شود.

دفتر مجله

مکتب اسلام